

สรุปบทที่ 7

เรื่องปัญหาการพัฒนาหลักสูตร

1. ปัญหาด้านการยอมรับการเปลี่ยนแปลง

- *Kobora (2007)* ได้กล่าวว่าปัญหาการไม่ยอมรับการเปลี่ยนแปลงเกิดจากการขาดความเข้าใจ อิทธิพลจากประสบการณ์เดิม บรรทัดฐานของสังคม การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

ใจการยอมรับของกลุ่ม และการมีอำนาจในการตัดสินใจในการทำกิจกรรม

Bertels (2003) การเปลี่ยนแปลงเป็นการวิเคราะห์อดีตที่มีผลต่อการดำเนินกิจกรรม

จึงให้ความสำคัญกับปัจจุบันผสมผสานกับอดีต

ซึ่งการพัฒนาหลักสูตรนั้นจะต้องมีองค์ประกอบ 2 องค์ประกอบคือ การพัฒนานวัตกรรม

และการเปิดรับการเปลี่ยนแปลง

2. ปัญหาจากหลักสูตร

เกิดจากความซ้ำซ้อนและความไม่กระจ่างของหลักสูตร ในการพัฒนาหลักสูตร *Taylor* และ

Vinjevold (1999) ได้ระบุความยากของการพัฒนาหลักสูตร คือการกำหนดความชัดเจนของกรอบแนวคิดที่สร้างความสมดุลระหว่างเนื้อหารายละเอียดเพื่อเป็นพื้นฐานให้ผู้เรียนให้รู้จักที่จะคิดเป็นระบบหรือคิดขั้นสูงหลักสูตรจะต้องเปิดช่องว่างให้ครูผู้สอนได้เติมเต็ม

ในศตวรรษที่ 21 ควรสร้างผู้เรียนที่มีความรับผิดชอบไม่เน้นการท่องจำ แต่เน้นทักษะความชำนาญการ

ลงมือปฏิบัติ และกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เป็นธรรมชาติรอบตัวเด็ก เพื่อก่อให้เกิด

ทักษะ (*Skill. oriented*) เพื่อให้ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์ทรัพยากรในชุมชนได้

3. ปัญหาจากภาวะการนิเทศหรือการติดตาม

ผู้บริหารจะต้องเป็นผู้เริ่มต้นและนำพาวงค์กรเพื่อให้เห็นประโยชน์การใช้หลักสูตรที่ได้รับการพัฒนาและเป็นผู้นำพาเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรอยู่ตลอดเวลา ผู้บริหารโรงเรียนก็เช่นกันต้องแสดงให้เห็นถึงศักยภาพ

เห็นเชิงประจักษ์ว่าตนเป็นผู้สนับสนุนและเป็นผู้นำที่ทำให้เกิดความเจริญในการเรียนรู้ของนักเรียน ซึ่งผู้บริหารจะ

ต้องจัดโปรแกรมการสอนที่มีประสิทธิภาพสูงสุด
ผู้บริหารควรสื่อสารกับครูถึงความเชื่อมั่นว่า

1. ผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้และประสบความสำเร็จได้
2. ความสำเร็จระดับต้นนำไปสู่ความสำเร็จในระดับต่อไป
3. โรงเรียนเป็นสถาบันที่ช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ
4. ผลลัพธ์ของผู้เรียนเป็นตัวชี้วัดในการจัดการศึกษาและการตัดสินใจของเรา

4. ปัญหาที่เกิดจากครูปฏิบัติการ

เกิดจากครูผู้สอนขาดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และไม่มีแรงบันดาลใจ ใช้การสอน

แบบเดิมๆ และครูในยุคนี้นิยมวัตถุ ต้องการรายได้และตำแหน่ง การยอมรับ

จากสังคมภายนอก แสวงหารางวัลประกวดการแข่งขัน ไม่เห็นเด็กดป็นสำคัญ

อย่างแท้จริง

5. ปัญหาจากผู้เรียน

ความรู้พื้นฐานของผู้เรียนมีความแตกต่างกัน จึงทำให้การพัฒนาหลักสูตรเป็นไปได้

ได้ยาก การสอนที่ยืดเด็กเป็นศูนย์กลางจึงไม่สอดคล้องกับหลักสูตรที่กำหนดไว้

6. ปัญหาจากปัจจัยภายนอก

ปัญหาจากปัจจัยภายนอกนี้หมายความรวมถึงนโยบายการจัดการศึกษาจากส่วนกลาง เช่น การประกันคุณภาพการศึกษา การประเมินผลระดับชาติ เป็นต้น นอกจากนี้การ

ยอมรับและค่านิยม การยอมรับคนเก่ง สิ่งเหล่านี้ส่งผลให้หลักสูตรออกงามในบางที่

และล้มเหลวในหลายๆที่

ปัจจัยภายนอกอาจรวมไปถึงบริบทสังคม อีกทั้งการสอบเข้าสถาบันต้องการคนเก่งแต่

ที่แท้จริงเราไม่ๆต้องการเพียงคนเก่งเพียงอย่างเดียวเราต้องการคนที่มีประสิทธิภาพ

ในทุกได้ด้านชี้มั่นสวนทางกับการพัฒนาหลักสูตรที่แท้จริง

สรุบบทที่ 7

ปัญหาของการพัฒนาหลักสูตร

เสนอ

ผศ.กรรณก ฐูประสม
อาจารย์สมบุญ พุทธบุตร

สมาชิกกลุ่ม 4/6

1.นางสาววิภาดา ดำเนินงาม	571031321273
2.นางสาวธนารักษ์ พินิจดวง	571031321276
3.นางสาวรุ่งทิวา สิบทัศน์	571031321277
4.นายธีรยุทธ ไตรพรหม	571031321278
5.นางสุดาพร สีอ้วน	571031321284
6.นางสาวพิจิต ผงชานันท์	571031321285
7.นางสาวญาดาพัฒน์ เป็นตามวา	571031321290
8.นางสาวสลิตดา สิทธิสังข์	571031321292
9.นางสาวสุรีย์ วสุวัชร	571031321293
10.นางสาวประคองศรี พรหมทะเล	571031321294
11.นางสาวเกษณีย์ ลาดี	571031321295
12.นางสาวนภคประภา เทศบุตร	571031321296

รายงานนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิชา การออกแบบและพัฒนาหลักสูตร
รหัสวิชา. 1072202 ภาคเรียนที่ 2/2560

หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชา การปฐมวัย มหาวิทยาลัยสวนดุสิต